

سفر ادامه دارد

به پایان آمد این دفتر، حکایت همچنان باقی
به صد دفتر نشاید گفت وصف الحال مشتاقی

سعدی

مجله مابه آستانه سی سالگی خود رسیده است. اکنون چندی در «ایستگاه تابستان» متوقف می شود تا از مهرماه، بار دیگر حرکت خود را آغاز کند. پس به خوانندگان همیشگی مجله درود می فرستیم و دست کسانی را که، به شهادت افزایش شمارگان مجله، در همین سال برای نخستین بار به ما پیوستند می فشاریم و از همه شما انتظار همراهی و همکاری داریم. از مدیر مسئول مجله، اعضای شورای سردبیری، مدیر داخلی، طراح گرافیک مجله و همه کسانی که در تولید این نشریه، از نوشتن تا چاپ و توزیع می کوشند تا مجله به دست شما برسد، سپاس گزاریم. اینک چند نکته را که می تواند حسن ختام این دوره تلقی شود و نیز نیم نگاهی به آینده باشد، متذکر می شویم.

۱. قبلاً هم گفته ایم که تهیه مجله برای خیل عظیمی از آحاد جامعه، با علاقه ها و سلیقه های مختلف، حتی اگر همه معلم و به ظاهر مشترک المنافع! باشند، کاری دشوار است. این کار باید چنان متنوع باشد که حداقل قسمتی از آن بتواند خواسته های گوناگون این طیف را برآورده سازد، در عین این که از تکرار مکررات بپرهیزد و نوآوری هم داشته باشد؛ هم در زمینه محتوا و هم در زمینه شکل ظاهر و آنچه ظرف این محتوا را شکل می دهد. ما سعی کرده ایم این موارد را در تولید مجله لحاظ کنیم و البته می دانیم که موفقیتمان در این کار نسبی است نه مطلق؛ چیزی که هست باید از این «نسبی بودن» به سوی «مطلق بودن» حرکت کنیم، هر چند هرگز به مطلق نخواهیم رسید.

۲. درباره نوشته هایی که از شما همکاران و خوانندگان به ما می رسد، لازم است اشاره کنیم که اولاً ما علاقه داریم که در درجه اول «آثار معلمان اهل قلم» را در مجله چاپ کنیم. «اهل قلم» کسی است که نوشتن کار اوست و در این کار تواناست و دست به هر چیزی بزند می تواند درباره اش بنویسد. چنین کسانی مصداق همان چاه درون خانه اند

که «سنایی» می گوید:

کاریز درون جان تو می باید
کز عاریه ها دری تو را نگشاید
یک کوزه آب در میان خانه
به از جویی که از برون می آید

پس از آن، نویت به کسانی می رسد که بسته به وضعیت خاص خود مثلاً ملزم بودن به نوشتن مقاله ای در پایان تحصیل خود یا برای کسب امتیاز و یا شرکت در فلان مسابقه و... مقاله یا مطلب می نویسید. در هر حال، از این هر دو دسته استقبال می کنیم، اما این را هم باید بدانیم که متأسفانه مجله آن قدر جا ندارد که بتوان حتی نیمی از نوشته های رسیده را چاپ کرد و باز:

گر بریزی بحر را در کوزه ای

چند گنجند؟ قسمت یک روزه ای

(مولوی)

۳. یک خواهش جدی از شما که مقاله می نویسید داریم و آن این است که در استفاده از منابع افراط نکنید و خود را این قدر به آن وابسته نسازید. متأسفانه تعداد قابل توجهی از نوشته هایی که به ما می رسد، چیزی نیست جز نقل قول ها و گزیده های پی در پی از منابع مختلف، بدون این که میان آن ها ارتباط دقیق و مشخصی باشد. ضمن این که در این میان حرف اصلی نویسنده که شما باشید، گم می شود.

۴. دوره ای که در حال پایان است، دوره متفاوتی بود. اولین شماره را که همان شماره مسلسل ۲۵۰ بود و در مهرماه منتشر شد، با بیش از ۱۰۰ صفحه و با معرفی ۱۰۰ معلم برجسته آغاز کردیم. در هر یک شماره های دیگر هم ۱۰ معلم را، گفت و گو با چند چهره علمی و نیز با سه مدیر کل استان نیز تجربه دیگری بود که ان شاء الله تداوم خواهد یافت. و بالاخره معرفی وبلاگ معلمان. آیا این ها را باید نوآوری به حساب آورد یا نه، نمی دانیم، نظر شما چیست؟ اصلاً نظرتان درباره نوآوری در مجله چیست؟

۵. از همه دوستانی که برگ ارزیابی مجله را - در شماره های شش و هفت - تکمیل کرده و فرستاده اند یا خواهند فرستاد، تشکر می کنیم و امیدواریم حاصل این نظرخواهی در بهبود مجله در آینده مؤثر واقع شود.

۶. سخن آخر این که در نظر داریم دوره بعد، از عکس هایی که شما می گیرید و می فرستید، در صفحه سه جلد استفاده کنیم. پس اگر علاقه مند به انعکاس هنر خود در مجله هستید، حداکثر دو قطعه از عکس های خود را که طبعاً در موضوع آموزش و پرورش و مسائل اجتماعی - تربیتی خواهد بود، فقط با یا نامانه Roshdemoallem@gmail.com برای مجله بفرستید. موفق باشید.

منوچهر مظفریان

(۱۳۸۰-۱۳۹۱)

معلم، مؤلف، کازرون

متولد کازرون بود. در مدارس همان شهر تحصیل کرد و به دانش سرای مقدماتی رفت و در همان شهر معلم شد. پس از چند سال از دانشکده ادبیات دانشگاه شیراز لیسانس زبان و ادبیات فارسی گرفت و سرانجام مدرک کارشناسی ارشد علوم تربیتی را از دانشگاه تهران دریافت کرد. بعداً به شیراز منتقل شد و به مدت ده سال، تا زمان بازنشسته شدن، در دبیرستان ها، مراکز تربیت معلم و کلاس های ضمن خدمت به تدریس ادامه داد. مظفریان اهل خواندن، نوشتن و تحقیق و تألیف بود. از آثار اوست: امواج خروشان (مجموعه مقالات)، راهنمای آثار تاریخی کازرون، جغرافیای کازرون، دو عارف از کازرون، کازرون در آینه فرهنگ ایران و یادبود یا دوازه علامه طباطبایی.